

ere berettigede til — benytte deres Uniform, og at de som oftest foretage Rejsen sammen med det indkaldte Mandskab, der skal staa under dem, hvorhos det vil erindres, at Rejsen finder Sted, umiddelbart før den militaire Tjeneste begynder. Man har derfor meent, at det vilde være i høj Grad urigtigt ikke at forhjælpe de paagjældende Officerer og Underofficerer til at stille sig ialfald paa en noget lignende Fod som den, hvorpaa de kort efter vilde komme til at staa, naar de virkelig indtræde i Tjenesten, hvor det jo er en ligefrem Forudsætning, at de haade med Hensyn til det daglige Underhold, Natteogis og med Hensyn til Befordringsmidler i Reglen vilde have at bære sig ad paa en noget anden Maade end det menige Mandskab. Det er derfor min Afgt. saafremt jeg maatte vente at kunne finde nogen Tilslutning i det høie Thing, at stille et Ændringsforslag til denne Sags 2den Behandling, som skal gaae ud paa i sidstnævnte Henseende at retablere Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse.

Magius: Jeg maa udtale min Paa= skjønnelse og Tak for, at denne Lov, som i høj Grad er paatrængende, er fremkommen. Det har jo i en lang Aarrække viist sig, at de Værnepligtige, der ere indkaldte, navnlig fra længere bortliggende Steder, langtfra have kunnet bestride Omkostningerne ved deres Reise, men have maattet sætte til af deres egenomme, og det kan dog vistnok ikke være Meningen, at man paa den Maade vil paalægge dem en yderligere Skat end den personlige Værnebyrde. Spørgsmaalet her vil vistnok væsentligst dreie sig om, hvorvidt man i Henseende til Rejsepengene kan sætte alle de forskjellige Værnepligtige, der blive indkaldte til Militairretaten, deels som Secundlieutenanter, deels som Underofficerer, deels som Menige, i samme Klasse. Naar vi betragte dem som den værnepligtige Befolkning i Landet, saa troer jeg, vi maae være enige om, at det Princip, der er gennemført i Loven, er det rigtige, idet man i den civile Stand ikke kan gjøre nogen Forskjel paa, om de i Militairretaten indtage den ene eller den anden Stilling. Hvis vi altsaa gaae ud fra dette Princip,

troer jeg, det maa være rigtigt, saaledes som § 1 for Diebliffet er affattet, hvorefter de Alle blive stillede eens. Der er imidlertid en anden Betragtning, som jeg troer her maa gjøre sig gjældende. Efter den nye Hærlovs Gjenneførelse have vi faaet værnepligtige Lieutenanter; disse have vi ikke tidligere kjendt, idetmindste ikke i dette Omfang; vi have kjendt dem i et mindre Antal fra 1860, nemlig de saakaldte Reservelieutenanter, der aftjente deres Værnepligt som Lieutenanter, men det er først Hærloven, der gjennemgaaende har taget denne Klasse af Befalingsmænd blandt den værnepligtige Befolkning. Med Hensyn til deres Reise forekommer det mig, at der er en væsentlig Forskjel paa den Maade, hvorpaa de ere stillede i Sammenligning med de Andre. Naar værnepligtige Corporaler og værnepligtige Menige blive indkaldte, anlægge de først Munderingen, efterat de ere komne ind, og naar de blive hjemsendte, aflægge de den, inden de tage bort; men anderledes er det med Officererne, thi Equiperingen er de værnepligtige Officerers egen, og naar de komme til Tjeneste, maae de møde med Mundering og fuld Udrustning, som de altsaa have at føre med sig fra Hjemstavn af. Der kunde maaskee anføres en heel Deel andre Grunde for og imod, men jeg skal ikke komme videre ind paa dette Thema. Kun skal jeg endnu berøre et Spørgsmaal, som har været saa meget omtalt, nemlig det, om en Officer ikke kan rejse sammen med sine Folk. Dertil svarer jeg paa det Bestemteste, at det kan han i Reglen overmaade godt; i det Diebliff, han er i Commandoforhold til dem, kan han ubetinget rejse sammen med dem, og ligeledes, naar de begge ere i civile Stillinger, kan han gjøre det, hvad Diebliff det skal være; men naar han hverken er under Commandoforhold eller under civile Forhold, er det virkelig vanskeligt for ham at skulle paa den Maade rejse med Folkene. Det er ikke, fordi han som Individ skulde være bedre end Folkene, men vi maae husse paa, at han reiser i Officersdragt; i civile Stillinger kan man nivellere Forholdene i mange Henseender, men i den militaire Stilling maae vi holde paa og støtte Over- og Underordningsforholdet. Hvorledes er nu de